DRUHÉ STOLETÍ

školní časopis

jaro 2019

ŠKOLNÍ PLES 2019

V pátek 17. 3. 2019 se uskutečnil v Klubu kultury v Uherském Hradišti ples SRPD při naší Základní škole UNESCO, který je vždy zahajován slavnostní polonézou žáků 9. tříd. Z chlapců se ten večer stávají uhlazení mladí mužové a dívky se jako mávnutím čarovného proutku mění v elegantní mladé dámy. Po celý večer hrála k poslechu a tanci skupina Kasanova. Tradičně byla připravena bohatá tombola a velká část přítomných se mohla tešit ze svých výher.

V tento slavnostní večer a ještě i po něm si mnozí žáci uvědomovali, že to byla jedna z nejkrásnějších chvil, kterou společně zažili a na kterou budou ještě dlouho vzpomínat. Všichni zúčastnění jsou proto velmi vděční paní učitelce Ladislavě Mikuláštíkové a paní učitelce Daně Černíkové, které měly se všemi žáky při nácviku tanečních choreografií velkou trpělivost.

Všichni rádi vzpomínají na pondělní rána, kdy již v sedm hodin začínaly hodiny nácviků, kde se žáci učili zvládat základní kroky všech společenských tanců. Výsledek stál ovšem za to a všichni zvládli svou roli na jedničku s hvězdičkou, a proto nebylo v sále Klubu kultury člověka, který by si tento večer neužil.

Žáci 9. tříd

ŠKOLNÍ PLES 2019

PROJEKT ERASMUS+ POKRAČUJE!

Předposlední předprázdninový týden byl pro naši školu opravdu perný. V rámci projektu Erasmus+ „School is cool but IT rules“ jsme uvítali partnery z Litvy, Rumunska, Španělska a Portugalska. Společně jsme pracovali na tématu zavádění moderních inovativních informačních technologií do výuky. Žáci se zúčastnili workshopů, jejichž výsledkem bylo natočení šesti krátkých filmů. V rámci bohatého programu naši žáci představili zahraničním partnerům Uherské Hradiště, podívali jsme se do VIDA centra, Prahy a zahráli si taktickou hru Laser game.

Další společné téma „An international day of the family“ a práce na něm nás čeká u litevských partnerů v květnu.

Držte nám palce!

Tým Erasmus+

PROJEKT ERASMUS +

„Connected through the languages“

DEN PRVNÍ

Všechno je dnes možné – popíráme gravitaci, přírodní zákony, bojujeme se živly a obnovujeme neobnovitelné.

A taky žijeme naplno – zvlášť u nás na UNESCU. Nedávno jsme dokončili projekt Edison, poté pohostili přátele z Rumunska, Litvy, Španělska a Portugalska a už k nám opět zavítali noví hosté. Tentokrát pouze Španělé - z regionu Murcia na jihu Španělska.

Celkem 26 žáků a čtyři učitelé se v pondělí 1. 4. 2019 zúčastnili dvou zahajovacích ceremoniálů – jednoho u nás ve škole a druhého na uherskohradišťské radnici. Děkujeme třídě 4.B a paní učitelce Hrdinové Schusterové, 5.C a paní učitelce Vaškové, fantastickému gymnastickému týmu a oběma profíkům moderátorům za krásný program v tělocvičně, který pro naše hosty přichystali.

Práce na projektu „Connected through the languages“ může začít.

Naši žáci osmých, sedmých a šestých tříd se ještě tento den stali průvodci po našem rodném městě a představili cizincům nejvýznamnější památky, vše v anglickém a španělském jazyce. Zvládli to na výbornou!

PROJEKT ERASMUS +

„Connected through the languages“

DEN DRUHÝ

Druhý den našeho projektu je tady.

Studenti jsou ubytováni v hostitelských rodinách a pomalu zjišťují, že oběd je již ve 12:00, kdy ve Španělsku běžně stačí, že si do polévky nakapou citron a my si bulku pokapanou olivovým olejem jako svačinu opravdu představit nedokážeme. Zvyky v České republice jsou od jižních národů velmi odlišné.

Navíc nás čeká tvrdá práce. V sérii workshopů nám Španělé představují naši rodnou zemi a připraveni jsou skutečně zevrubně. Znají demografii, politické strany, slavné osobnosti i svátky. Že musíme něco doplnit a poopravit? Od toho tu jsme! Diskutujeme, bavíme se, užíváme si nových metod výuky, a proto si za tento den opravdu zasloužíme odměnu.

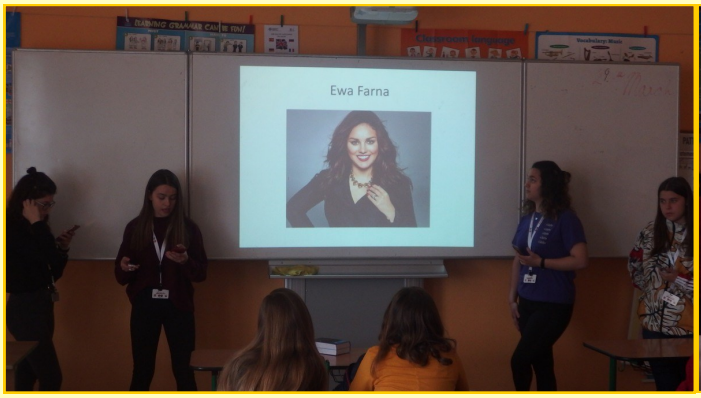

PROJEKT ERASMUS +

„Connected through the languages“

DEN TŘETÍ

Program pobytu našich kamarádů cizinců je opravdu pestrý. Zahrnuje výuku, kulturu, sporty a různé team building-gové aktivity. Dnes jsme si vybrali kulturu.

Zámek Milotice se více než okázale tváří spíše skromně. Má ovšem překrásné zahrady a zajímavý interiér. Sympatická paní průvodkyně nám anglicky sdělila spoustu zajímavostí z historie této krásné stavby a poté jsme se stali součástí natáčení dějepisného dokumentu s názvem „Škola hrou.“ No, tak úplně to zase není pravda, ale Jan Amos Komenský by z nás – pedagogů na UNESCU – měl určitě radost. Převlékání do historických kostýmů je nezapomenutelný zážitek, který jsme dostatečně zdokumentovali.

Poté nás již čekal oběd z nabídky tradiční české kuchyně a jako poslední zastávku jsme zvolili perlu našeho kraje – hrad Buchlov.

PROJEKT ERASMUS +

„Connected through the languages“

DEN ČTVRTÝ

Může být něco krásnějšího než krajina, která se sama jmenuje Moravský kras?

Čeká nás čtvrtý společný den a vyrážíme do přírody. A ne ledajaké. Navštívíme Punkevní jeskyni, projedeme se na lodičkách, pochutnáme si na tradičním českém obědě v restauraci Skalní mlýn a projdeme jeskyni Balcarku.

Počasí je jako z obrázku a máme štěstí na samé prima lidi. Průvodce v jeskyni nás na lodičkách baví hláškami o „masožravých netopýrech“, draku, který žije v jeskyni a žere žáky, jež mají samé jedničky (takže je často na dietě), dále o zatáčce smrti, kterou bezpečně projede jen jeden průvodce z pěti (my jsme měli štěstí!) a o povinném pravidlu výstupu do Punkvy (chlapci vlevo, děvčata vpravo) v případě pomalého potápění lodi do hloubky čtyřiceti metrů. Prostě žůžo! :-)

V restauraci Španělé zkoumají naše české knedlíky, jako by je viděli poprvé v životě (a možná i viděli :-) a opět ne! V polévce není citron. Ne! Do bramboračky ho opravdu nedáváme.

Do jeskyně Balcarky přijedeme pozdě, protože Španělé fungují podle jiného časového módu a všechno si poooomalu a poooořádně užívají.

Nicméně milá paní průvodkyně se nezlobí. Ukazuje nám překrásnou krápníkovou výzdobu a akustické vlastnosti podzemních prostor – dočkáme se pěveckého vystoupení jednoho z našich žáků a popěvků od kapely Queen, kterými nás baví Španělé od počátku cesty. Nic proti, ale Freddie byl prostě Freddie :-) Pak se všichni občerství v bufetu a vyrážíme spokojeně domů.

PROJEKT ERASMUS +

„Connected through the languages“

DEN PÁTÝ

Všechno hezké jednou skončí, ale než se tak stane, můžeme si sníst pomyslnou třešničku na dortu.

A tak jsme se do ní s chutí pustili. Náš erasmácký program je téměř u konce, projektová práce je hotová, poznávací výjezdy máme za sebou. Jsme trošku unavení a trošku šťastní a o trošku bohatší o společné chvíle.

Jednou z nich byly i dnešní zážitkové workshopy, které jsme cizincům nabídli. Vedli je profíci: pan učitel Pírek si vzal na starost florbal, pan učitel Silný fotbal, paní učitelka Koudelníčková učila Španěly česky a pan zástupce Remeš se pustil do fyzikálních pokusů. A že se děly věci! Naši žáci fungovali jako překladatelé, průvodci a komentátoři zároveň a nebylo to nic snadného. Musíme je ovšem pochválit, zvládli to na výbornou!

Za přípravu zážitkových hodin jsme velmi vděční, protože umění žáky zaujmout hravou formou neovládá každý. Děkujeme!

Na večer zbývá rozloučení se Španěly, jejichž návštěvu jim oplatíme v květnu 2020.

Do té doby nás čeká spousta práce ve formě videokonferencí, etwinningových chatů a diskuzí na různá témata a hlavně zevrubné prozkoumání a představení španělské politiky, geografie, kultury a historie našim španělským partnerům.

Máme se na co těšit.

POZNÁVÁNÍ PRAHY S 8.A A 8.B

Žáci z 8. A a 8. B vyrazili na výlet do Prahy v rámci výuky českého jazyka. Prvně jsme měli namířeno na prohlídku Národního divadla, kde si nás průvodci rozdělili na dvě skupiny. Poznali jsme kus historie Národního divadla, shlédli jsme z jeho střechy a mimo jiné jsme také viděli základní stavební kameny staré mnoho let. Obdivovali jsme jeho dokonalou stavbu a propracovanost a na vlastní oči viděli, jak se chystají kulisy na večerní představení. Poté jsme se vydali Náplavkou směrem k Vyšehradu, kde žáci dostali hodinový rozchod potřebný ke splnění úkolu – poznat dle indicií danou osobnost, najít její hrob a skupinově se u hrobu vybrané osobnosti vyfotit. Z Vyšehradu jsme jeli metrem na Václavské náměstí, kde žáci měli zasloužený rozchod. Každý si jej užil po svém.

ZE ŽIVOTA TŘÍDY 4.C

VLASTIVĚDA

V hodinách vlastivědy jsme měli projekt „Naše vlast,“ kde jsme hledali zajímavosti o českých krajích. Dali jsme se s tím mnoho práce a vyplatilo se to. Projekty byly velice hezké. Já sama jsem se z nich dozvěděla velice moc zajímavostí, které jsem dosud nevěděla. Někteří žáci měli svou prezentaci i na počítači. Nejen text, ale i obrázky z kraje, který si vybrali.

Nikola Šáchová

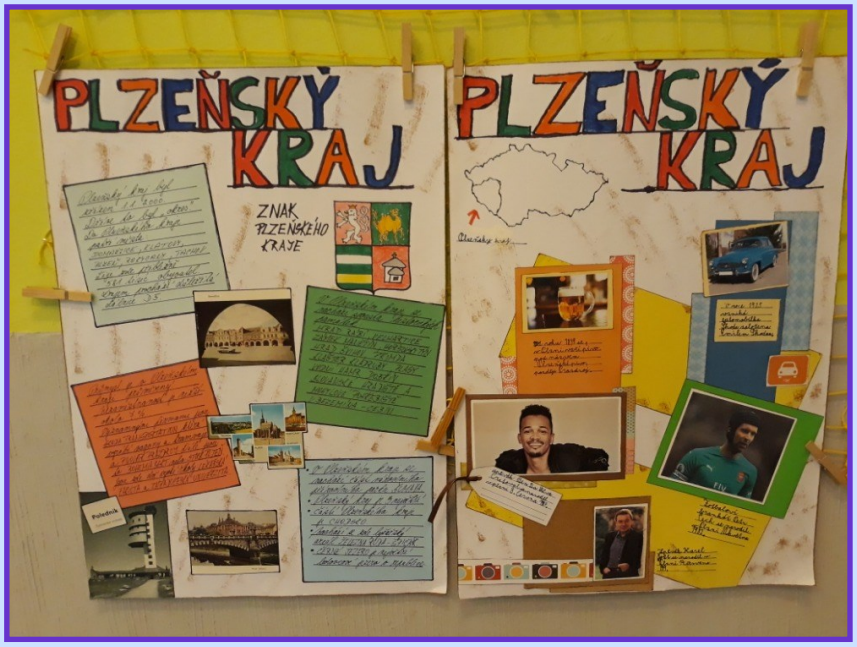

ZE ŽIVOTA TŘÍDY 4.C

ŽÁCI MAJÍ RÁDI BÁSNĚ

Milou tradicí u nás ve škole jsou recitační soutěže. Celkem se zúčastnilo soutěže 51 žáků, z naší třídy to byl Adam Křivánek, Šimon Klát a Julie Klímová. Julča byla ve školním kole druhá a postoupila do okrskového. Drželi jsme jí pěsti. Slyšeli jsme hodně nádherných básní. Třeba báseň Poštovní schránka ze sbírky Host do domu od Jiřího Wolkera. Nebo úryvek z knihy Boříkovy lapálie od spisovatele Vojtěcha Steklače. I když jsem nevyhrál, bylo to příjemné odpoledne a velká zkušenost.

Adam Křivánek 4.C

DÍLNA ČTENÍ

Ke čtení našich oblíbených knih využíváme i novou odpočinkovou místnost. Moc se nám tu líbí. Změna prostředí je i při učení důležitá.

ZE ŽIVOTA TŘÍDY 4.C

TVORBA NAŠICH SPOLUŽÁKŮ

Zima končí

Barbora Brezáni

Zima končí, to je príma,
Jaro říká KONEČNĚ.

Zima říká prosím, prosím,
Nechte mě tu ještě, prosím.

Jaro říká NÉ NÉ NÉ,
já jsem jaro teploučké.

Teď je všechno podle mě,
Teď je teplo kvůli mně.

Jaro

Julie Klímová

Jaro už tu zase bude,
to zas bude kytiček,
petrklíče a bledule,
bude hodně barviček.

Ptáčci nám tu budou zpívat,
bude teplo, teplíčko,
venku zase budem běhat,
užívat si sluníčko.

Zvířátka zas vylezou,
bude tady živo,
hlemýždi zas polezou,
tak ahoj, zlá zimo.

Jarní probuzení

Karina Slámová

Včely bzučí,
potůček bublá.
na stromě visí
motýla kukla.

Sluníčko hřeje,
tráva mě šimrá.
jaro už přišlo,
ta tam je zima.

ZE ŽIVOTA TŘÍDY 4.C

NAŠI NOVÍ ŽÁCI

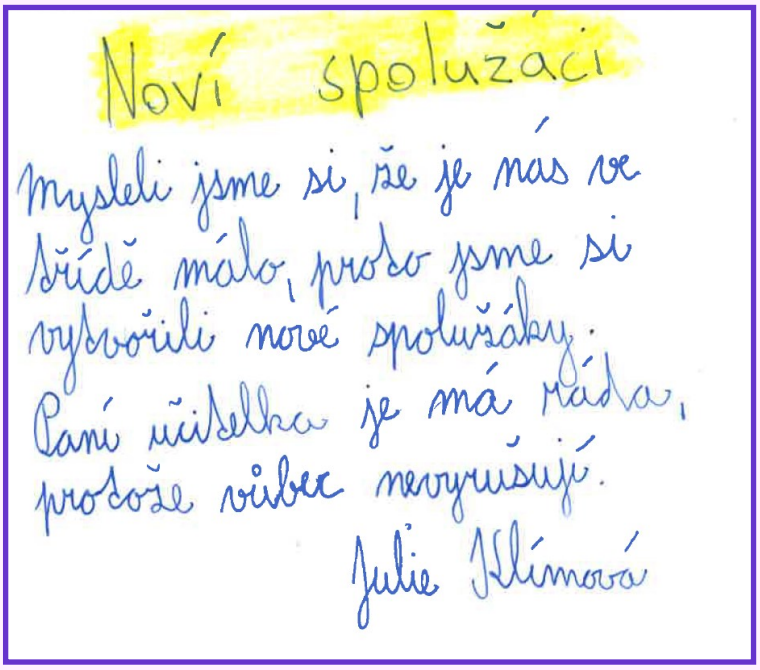

Noví spolužáci

Mysleli jsme si, že je nás ve
třídě málo, proto jsme si
vybrousili nové spolužáky.
Paní učitelka je má ráda,
protože vůbec nevyrušují.

Julie Klímová

MALUJEME

ABECEDA PENĚZ - 4.A

Naše třída se zapojila do projektu ABECEDA PENĚZ, který je zaměřen na finanční gramotnost žáků na 1. stupni. Od České spořitelny jsme dostali k dispozici půjčku 3 000 Kč, za kterou jsme si mohli nakoupit potřebné věci k rozjezdu našeho podnikání . Jako opravdoví podnikatelé jsme si šli pro půjčku do banky a podepsali řádnou smlouvu o půjčce. Při té příležitosti jsme mohli nahlédnout i tam, kde se běžný klient nepodívá.

Prvním krokem bylo vytvoření našeho podnikatelského záměru a cíle. Protože jsme třída plná zručných dětí, jednoznačně jsme se shodli na výrobě dekorací. Žáci si vytvořili firmu, kterou jsme dle našeho zaměření nazvali GOLDEN HANDS. Nechyběl nám ani ředitel s jeho zástupcem, účetní, které vše dokonale zaznamenávaly, nákupčí a samozřejmě kreativní tým, který se staral o výběr a tvorbu výrobků, které naše firma nabízela.

Druhým krokem bylo nashromáždění materiálu, který je nám běžně k dispozici a nic nás nestojí (kartony, sklenice, proložky od vajíček, přírodniny,….)

Za pomocí rodičů jsme nasbírali spoustu zajímavého materiálu, ze kterého už jsme mohli tvořit. Nákupčí dokoupili potřené věci na vyrábění a náš několikaměsíční pracovní maraton mohl začít.

14.2. proběhl na pobočce České spořitelny v UH JARMARK, kde jsme naše výrobky prodávali. Byla to pro nás všechny velmi cenná zkušenost a jsme rádi, že jsme se do projektu mohli zapojit. Díky našemu společnému úsilí jsme si vydělali částku 19 545 Kč, za kterou si uhradíme společný výlet.

Děkujeme všem, kteří nás po celou dobu podporovali a pomáhali. Především rodičům, díky kterým měla tahle akce hladší průběh.

Třída 4.A

ABECEDA PENĚZ - 4.A

ABECEDA PENĚZ - 4.C

ABECEDA PENĚZ

V listopadu 2018 se naše třída 4.C. zapojila do projektu Abeceda peněz s Českou spořitelnou. Při návštěvě pobočky ČS v Uherském Hradišti jsme se dozvěděli, jak žákovská banka funguje a pomáhá lidem v podnikání. Do začátku našeho školního podnikání jsme od banky dostali 3000 Kč. A tak začalo naše dvouměsíční snažení. Vyrobili jsme spoustu vánočních ozdob, sušeného ovoce, hříbů, bylin a také vlastní víno. Nakreslili jsme si pozvánky a plakáty, které jsme sami roznesli. Dne 6.12. 2018 nastal náš den. Každý z nás měl nějakou funkci a plnil si svůj úkol. Téměř všechno se prodalo. Za utržené peníze pojedeme na výlet.

Už se všichni těšíme!

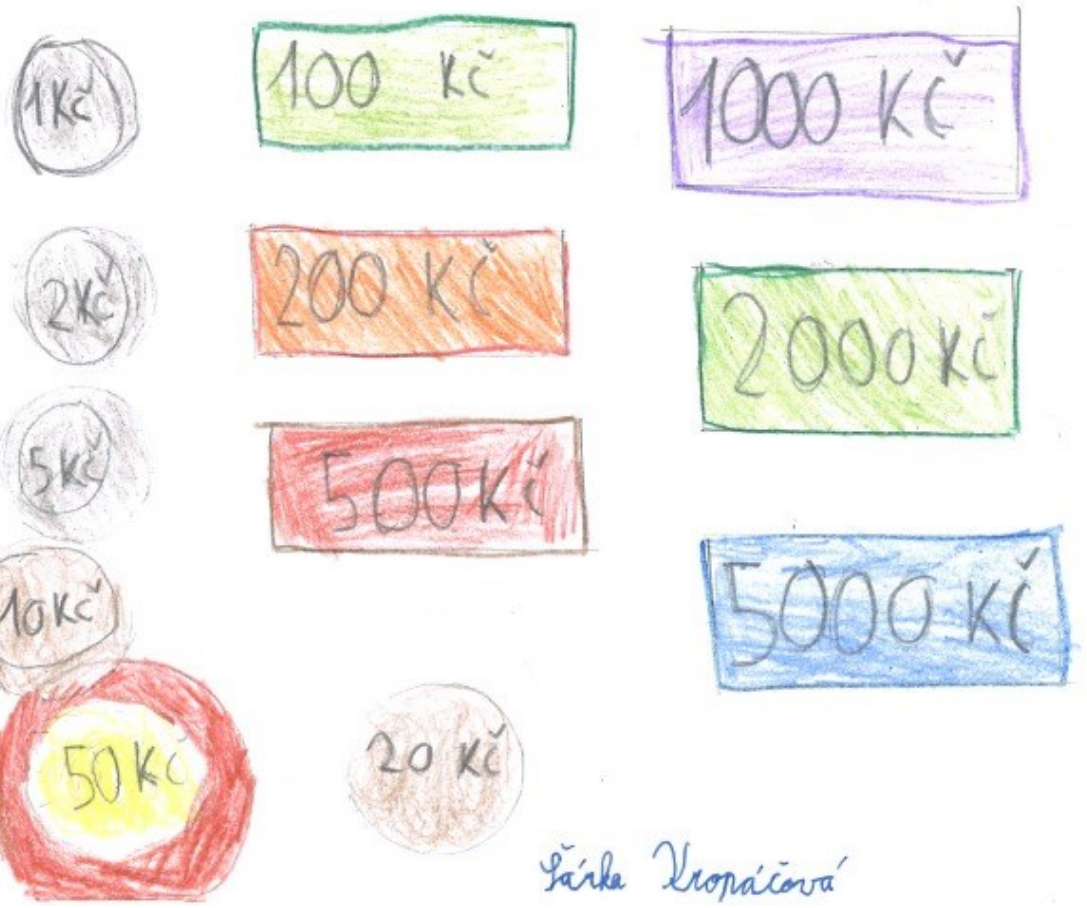

Šárka Kropáčová

ABECEDA PENĚZ - 4.C

ÚSPĚCHY NAŠICH ŽÁKŮ

NAŠE GYMNASTKY JEDOU NA REPUBLIKOVÉ FINÁLE !

Po suverénním vítězství v okresním kole čekalo na naše gymnastky krajské kolo ve Zlíně. Soutěž ve sportovní gymnastice se skládá ze tří disciplín – prostná, hrazda a přeskok. Čtyřčlenný tým, soutěžící ve starší kategorii, tedy 8. a 9. třídy (Karolína Bartošová, Kristina Brajdić, Monika Sukaná a Magdalena Brajdić) nejprve začal na prostných, což je také jejich parádní disciplína. Podle očekávání dívky předvedly skvělé výkony a na hrazdě už jen potvrzovaly, že se s nimi na stupních vítězů musí počítat. Po drobném zaváhání na přeskoku byly před vyhlašováním výsledků lehce nervózní, ale pak bylo jasno! Jsme první a jedeme na republikové kolo do Prahy! Po předání zlatých medailí v kategorii družstev přišla ještě radost při udělování medailí za jednotlivce. Obsadili jsme hned dvě pozice, Kristýna Brajdić získala stříbro a Karolína Bartošová zlato! Takže zbývá už jenom popřát holkám hodně štěstí na republikovém kole, které proběhne 5. a 6.4.2019 v Praze.

Mgr. Kateřina Březinová

ÚSPĚCHY NAŠICH ŽÁKŮ

VÍTĚZSTVÍ V OBOU KATEGORIÍCH NĚMECKÉ KONVERZACE

Dne 6. 2. 2019 se konalo okresní kolo konverzační soutěže v německém jazyce, které probíhalo na ZŠ Na Výsluní v Uherském Brodě. Naše škola zvítězila v obou kategoriích.

V kategorii I. A získala 1. místo Barbora Dostálek a Ema Hráčková se umístila na krásném 4. místě. V kategorii II. A se na 1. místě umístila Kristina Brajdič, která postupuje do krajského kola. Děvčatům gratulujeme, děkujeme za vzornou reprezentaci školy a Kristině budeme držet palce, aby se jí dařilo i v krajském kole.

Podle našeho názoru za vítězstvím dívek stojí jejich cílevědomost, entuziasmus a zápal dělat věci naplno. Tento úspěch pouze a jenom dokazuje, čeho jsou naši žáci schopni, když jim dáte možnost.

Wir gratulieren und sind stolz!

MOBILNÍ TELEFON A JÁ

Dříve lidé ani neměli tušení, co mobil je, ale naše generace mobil vnímá jako úplně běžnou věc, kterou člověk potřebuje k životu. Je to sice velký krok pro lidstvo, ale také může být příčinou závislosti, ztráty času a soukromí a nebo i šikany. Často slýchávám názor, jak spolu lidé kvůli mobilu méně komunikují a jsou odtrženi od společnosti...Ale kdo si dokáže představit život bez mobilního telefonu? Díky telefonu mohu snadněji komunikovat s lidmi, které nevídám každý den, mohu poslouchat hudbu, hledat rychle informace. Díky fotografování můžu zdokumentovat krásná místa nebo okamžiky z mého života. Telefon mi také ulehčuje komunikaci s rodiči. Můžu jim jednoduše říct, kde jsem, nebo že přijdu později. Když mě zajímá nějaká konkrétní věc, nemusím shánět odborné knihy, stačí mi pouze pár kliknutí na mobilu. Internet se rozvíjí opravdu rapidně, ale dává nám spoustu nových možností. Online hry se mohou zdát jako ztráta času, ale i v takových hrách si mohu zlepšit svou angličtinu. Něco jiného ovšem je, když u her děti tráví celý den. Pak už ztrácí pojem o okolním světě a stávají se závislými. Telefon není zrovna levná záležitost a někteří si nemohou dražší mobil dovolit, což někdy, zejména u děti a adolescentů, bývá příčinou šikany. Děti, které mají drahé mobily, se vysmívají dětem, které si je dovolit nemohou. Ale to je hlavně kvůli tomu, že mobily nejvíce ovlivnily mladou generaci, která si bez nich nedokáže představit život. Někteří se bez mobilního telefonu ani nedokážou zabavit. Telefony nám mohou kazit zrak a mít nedbalý vliv na naše zdraví. To je jejich velká nevýhoda. Výhodou je, že nám také ulehčují a zjednodušují život. V tomto směru je ale na každém z nás, jestli bude pánem svého mobilu on, nebo jestli se nechá mobilem ovládat a zneužívat.

Alžběta Bouzková, 9.B

BADATELSKÝ KLUB

Začátkem tohoto kalendářního roku dostali žáci 8. A možnost vstoupit do Badatelského klubu. Ten má 10 členů. Jak vypadá naše bádání? Scházíme se každou středu po vyučování a děláme chemické pokusy, jako jsou například: Sloní zubní pasta, Zlatý déšť či Faraonovi hadi. V blízké budoucnosti nás čeká zejména práce s mikroskopem a pozorování živočichů či rostlin v přírodě.

Duong Thuy Linh 8.A

PAN UČITEL MABBETT OCENĚN ZLÍNSKÝM KRAJEM

V úterý 2. dubna proběhlo v Muzeu Jana Amose Komenského v Uherském Brodě ocenění pracovníků ve školství Zlínského kraje 2019. Od radního pro oblast školství pana Mgr. Petra Gazdíka obdržel pamětní medaili "jako výraz poděkování a uznání za významný přínos pro výchovu a vzdělávání mladé generace" i učitel naší školy pan Philip Mabbett.

Jménem celého našeho pedagogického sboru mu k tomuto významnému ocenění gratuluji, děkuji za jeho práci pro naši školu, které se velmi vážím, a přeji také mnoho dalších profesních úspěchů.

Mgr. Jan Vorba, ředitel školy

Důvody nominace:

Pan učitel Philip Mabbett pracuje na naší škole jako učitel anglického jazyka od roku 2007. Během svého působení se aktivně zapojil do dění na ZŠ UNESCO, a z toho důvodu se škola stává jednou z mála ostatních, která se může pyšnit kvalifikovaným rodilým mluvčím z Velké Británie. Svou pomocí dlouhodobě přispívá při organizaci aktivit mezi partnerskými školy v rámci mezinárodních projektů ERASMUS+, pořádání okresního kola Olympiády v cizích jazycích a v neposlední řadě přispívá ke kvalitě pedagogického sboru výukou daného jazyka. Byl klíčovou osobou a garantem splnění podmínek pro vstup naší školy do prestižní sítě Cambridge English Schools a dlouhodobě působí jako koordinátor jazykových kurzů Cambridge English, které navštěvují stovky našich žáků a jejichž završením je skládání jazykových zkoušek. Rovněž vyučuje anglickému jazyku každý týden skupinu našich zaměstnanců.

Výuka anglického jazyka je jeho povoláním, koníčkem i posláním. Podporuje využívání moderních informačních technologií a při své kvalitní práci uplatňuje přístup radostného člověka, který dokáže žáky zaujmout a něco naučit. Ve své práci je vždy tvůrčí a metodicky činný.

Pan učitel Mabbet je ve výuce přísný a spravedlivý, ale také trpělivý, usměvavý, ochotný pomoci. Žáci si ho váží a respektují ho, stejně tak i jeho kolegové. Svým příkladným přístupem k dětem dokáže šířit ve svém okolí pohodovou atmosféru. Vždy rád a ochotně poradí žákům, rodičům i kolegům. Jeho každodenním cílem je utvářet kladný vztah žáků i učitelů k sobě navzájem, ke školnímu životu. Jeho výchovné působení výrazně ovlivnilo nejednoho žáka či absolventa školy.

Velmi oceňujeme ochotu, kolegiálnost a především špičkovou odbornost. Nedá se ani vyčíslit, kolik času a energie věnuje všem kolem sebe. S jeho neutuchajícím anglickým humorem nám zpříjemňuje každý den. Zadané úkoly plní svědomitě, řádně a vždy podá pomocnou ruku tomu, kdo ji potřebuje.

Jeho pedagogická činnost je na vysoké úrovni. Trvale rozvíjí své pedagogické, didaktické a metodické dovednosti. Pan učitel je navíc člověk, který vás nikdy nenechá takříkajíc ve štychu. Je to člověk s velkým srdcem, laskavý, příjemný, upřímný a nekonečně pracovitý. Svým úsměvem kolem sebe šíří každý den dobrou náladu. Velmi si vážíme toho, že se stal součástí našeho pedagogického kolektivu.

PAN UČITEL MABBETT OCENĚN ZLÍNSKÝM KRAJEM

UČME SE NĚMČINU HRAVĚ A NETRADIČNĚ

Zpestřit výuku němčiny se dá různými způsoby. Tentokrát si žáci sedmých tříd v rámci lekce Essen und Trinken připravili pro ostatní prezentaci, ve které představili stravovací návyky různých zemí a ke každé prezentaci si zároveň připravili pro své spolužáky také ochutnávku typických pokrmů. Žáci si tak představili země USA, Německo, Rakousko, Itálii, ale také například Mexiko. Netradičně pojatá výuka němčiny žáky nejen velmi bavila, zároveň se také naučili spoustu nových slovíček, zlepšili svůj přednes v němčině a v neposlední řadě si také pochutnali :).

Žáci 7. tříd

BESEDA O PRÁCI ČESKÝCH LÉKAŘŮ V KENI

Žáci 5. ročníku se zúčastnili besedy, na které jim Magda Janásová vyprávěla o práci českých lékařů v české nemocnici v Keni. Její poutavé vyprávění, doplněné spoustou fotografií, děti velmi zaujalo.

Magdě za její čas i ochotu se s námi o své zážitky podělit děkujeme.

M. Ondráčková, A. Blahová, G. Vašková

BESEDA O PRÁCI ČESKÝCH LÉKAŘŮ V KENI

BÁSNĚ NAŠICH ŽÁKŮ

Jaro

Adam Runták, 4.B

Sedmikráska je moc krásná,
fialka je ještě hezčí.
Jaro to je pohoda,
jako velká jahoda.

Beruška je pěkný brouček,
samozřejmě má i sedm teček,
škvor je taky pěkný brouček,
hele, tam je mraveneček.

Vosy, včely létají
a med lidem dávají,
sluníčko už krásně svítí
a už roste pěkné kvítí.

Rybářka

Evelína Kolaříková, 4.B

Evelína není líná,
chodí ráda na ryby,
o tom není pochyby.

Chytla na prut také štiku,
vytáhla ji v okamžiku.
Ulovila už i lína,
ta rybářka Evelína.

Z TVORBY ŽÁKŮ

NEJLEPŠÍ VÝLET

Ivana Blatná 5. C

Jedna modrá fixa z pouzdra
nikdy nechodila ven.
Ani v nejčernější noci,
ani když byl bílý den.

Jednou o víkendu v noci,
napadlo ji kdesi, cosi,
napadlo ji:“ Půjdu ven.“
„Procestuji celé město,
ochutnám pekařské těsto,
pak si zajdu na fotbal,
na hokej i na florbal.
Nakoupím si suvenýry,
Uvidím i netopýry,
tohle bude krásný den.“

Brzy ráno, asi v pět,
vyrazila na výlet.
Trvalo to do večera,
přesně, jak myslela včera.
Byl to ten nejlepší den.
Příště půjde zase ven!

Až půjdete do školy,
Dívejte se pod nohy.
Možná uvidíte fixu,
jak odjíždí na výlet,
procestovat celý svět.

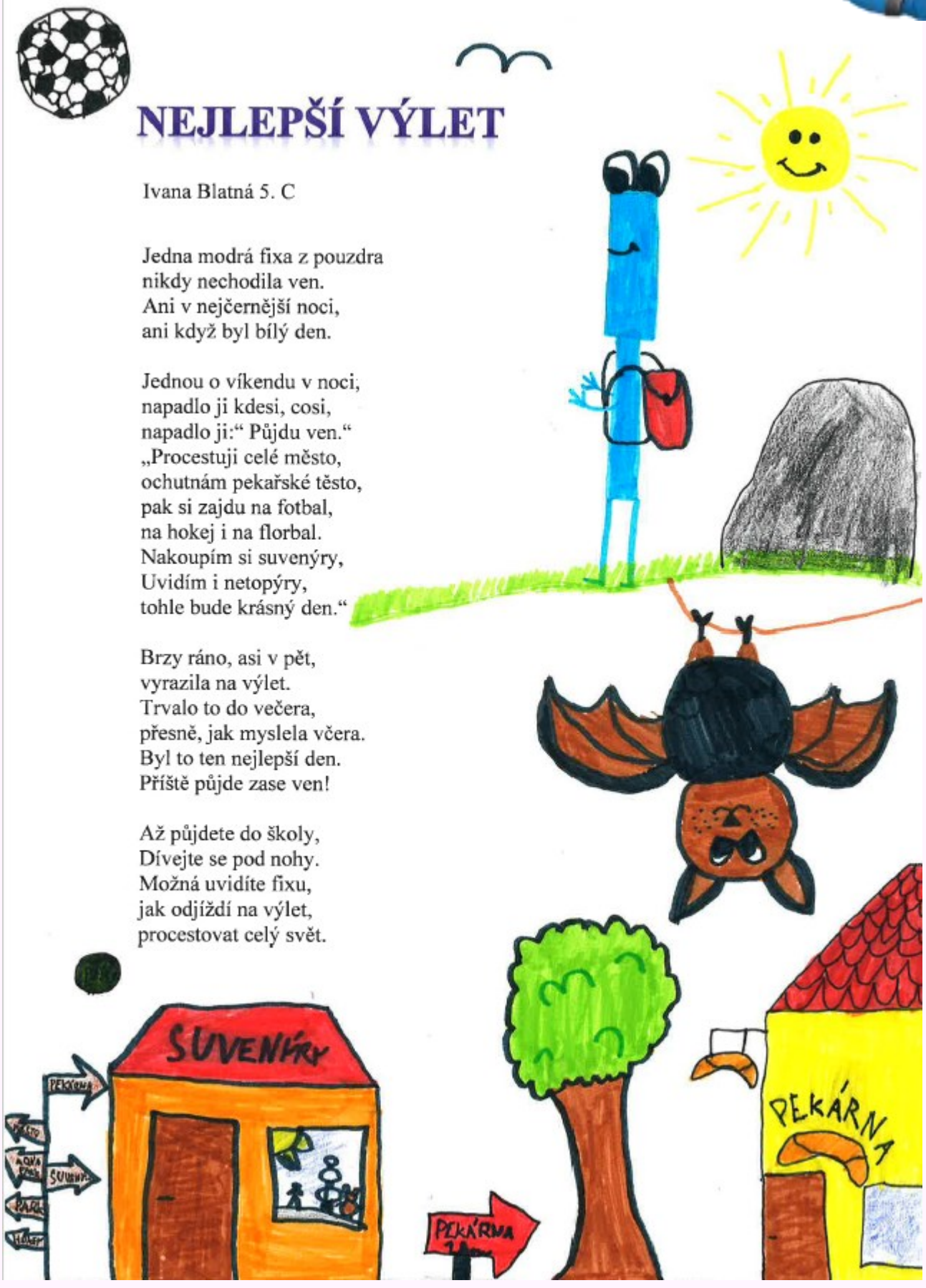

Z TVORBY ŽÁKŮ

Moje ideální dny ve škole

Moje ideální škola by měla tyrkysově zelenou barvu. Naše třída by byla bílomodrá a měli by jsme dvě bílé tabule na fixy. Měli by jsme 2x týdně geometrii a 2x dvouhodinovku výtvarky. Do školy by jsme nosili stejné uniformy jako mají v Anglii. Nebyli by jsme rozděleni do tříd ale do čtyř kolejí. Byly by velkolepé obědy. Už od 4. třídy by jsme studovali fyziku a chemii. Lavice by byly po jednom a v místnostích ve kterých se zrovna učí by bylo hrobové ticho. Ve vrchním patře školy by byly pokoje a v nich by bylo 10 lidí ze stejné koleje. Do pokojů by jsme si mohli ukládat věci. Nebyl by tu žádný bufet. Na každou hodinu by jsme měli jiný třídní kolektiv a jiného učitele. Třídy by byly i ve sklepě a svítilo by se tam svíčkami. Učili by jsme se i venku. Angličtina by byla dvakrát denně. Aby jsme se lépe naučili AJ, jednou za týden by se matematika učila v angličtině. V přízemí by byla obrovská síň ve které by byly 4 dlouhatánské kolejní stoly. Chemie by se učila ve sklepě se zlým a přísným učitelem. Od 6. třídy by nám začínala astronomie úplně v nejvyšším patře. Od 5. třídy by začínalo bylinkářství které by se vyučovalo venku kde budou 4 různé skleníky které se nám postupně budou odemykat. Po obědě by někdy byly sladké dezerty, vánoční cukroví, velikonoční zajíčci nebo čokoládové fontány. Vše ve škole bude dokonalé a elektronika se bude používat jen do hudebky. Obrovská síň v přízemí by měla strop co by vypadal jako noční nebe. Do kolejí by se rozdělovalo podle síly, odvahy, vlastí a chytrosti a jmenovaly by se stejně jako na Bradavicích.

Karolína Kacnová 5.B.

LÍČENÍ KRAJINY V BOUŘI

Subjektivně zabarvený popis, jehož typickým rysem je líčení emoce a atmosféry. Správné líčení zasahuje všechny čtenářovy smysly. Líčení údajně patří k těm nejtěžším slohovým útvarům. Žáci sedmé třídy psali líčení krajiny v bouři podle zadaného obrázku a za doprovodu zvuků bouřky. Myslíme si, že se jim rozhodně povedlo.

ZLOBÍCÍ SE BOUŘE

Cítím ponurost a zlost bouře plné litrů vody rozdělující se v malé krystalové kapičky deště dotýkající se plnou rychlostí, ale s půvabnou ladností trávy, rozhoupané vlažným větříkem. Blesky burácejí nad mračny deště, čímž dodávají světlo celé krajině. Ostrá tráva, která vás štípe do noh a mlčí. Vidím také mělké ťapoty v blátě cesty rozdělující se v půli, vedoucí kamkoliv. Cítím větřík, který vás něžně hladí po tváři a načechrává vlasy. Větřík cítím, jen když chci, ale i tak mi nažene husí kůži na těle. Kapky deště dodávají suché a mlčící krajině mnoho živin. Vzadu se na vás dívají velké zlomyslné oči černého lesa s nekonečnými cestami a svádějícím hlasem, který vás lehce svede z cesty. Když zahnu hlavu dozadu, ucítím padající krystalové kapičky na mne a vlhké vlasy. Když se pořádně nadechnu, ucítím štiplavý chladný vzduch doplňující celou atmosféru. Občas zahlédnu vyrůstající sedmikrásku z pupenu, osamělou a volající o pomoc.

Zuzana Presová, 7. B

PÍSEŇ MRAKŮ

Je parný letní den. Tráva už je suchá stejně jako cesta, která se line do dáli. Cesta vede do temného lesa. Větve stromů se v severním větru prohýbají a šeptají. Nebe je zamračené. Za chvíli se roztrhne a vypustí bouři. Všude budou zářit blesky a slyšet dunivé hromy. Krajina zmlkla, ale mraky se chystají promluvit. Je dusno, všechna ta vysušená tráva se těší až na ni dopadnou kapky vlahého deště. Zvířata utíkají pryč, jako by tušila, že se tu přihodí něco zlého, že nebe rozezní tklivá píseň. Stromy už se začínají lámat a působí velkou katastrofu.

Adéla Lukešová 7.B

MUZEUM V KRABIČCE

Ruční hrkač

Příběh hrkače vznikl asi před sto lety v Kuřimi u Brna. Hrkač jako malý dostal Vlastimil Filipi od svého otce. Vlastimil jej potom předal svému synovi Leošovi Filipi. Leoš se oženil s manželkou Lenkou, která pochází z Modré. Narodil se jim syn Andrej a ten dostal tento hrkač vyrobený pradědečkem z Kuřimi. Andrej s tímto hrkačem chodíval na Modré o Velikonocích s místními kluky. Tato tradice se u nás dodržuje doposud, kdy na Zelený čtvrtek umlknou kostelní zvony (říká se, že odletí do Říma) a kluci chodí třikrát denně po vesnici s hrkači. Hrkač zůstal u babičky a dědy na Modré a potom jej dostal jejich další vnuk Matyáš. Matyáš pokračoval ve Velikonoční tradici a hrkač zůstal u nás doma. Snad tento hrkač zůstane v rodině po další generace .

Ema Hráčková, 7.C

PÁTRÁNÍ PO OSUDECH SVÝCH PŘEDKŮ

Již dlouhodobě se žáci naší školy zapojují pod vedením pana učitele Kočíře do projektu s názvem Pátrání po osudech svých předků. Je vždy velmi zajímavé sledovat, jaké životní příběhy vypátrají žáci druhého stupně o členech své rodiny. V tomto čísle vám opět přinášíme několik zajímavých příběhů.

Plukovník Stanislav Mikula

Stanislav Mikula se narodil 2. 5. 1918 v Boršicích. V roce 1939 odešel do Polska, kde bojoval proti Německu. Ústupem se dostal do Sovětského svazu a následně byl převezen na Střední východ, kde se účastnil bojových operací v Sýrii a Libanonu po německém záboru Kréty. Poté odešel bojovat do Tobrúku. Odjel přes Afriku, Velkou Británii a Severní Ameriku na Bahamy, kde prodělal protiponorkový výcvik a působil jako letec britské 111. operační výcvikové perutě. Poté byl nasazen jako letec 311. perutě. Po válce pracoval do února 1948 v armádě a po převratu vykonával jako západní voják dělnické profese. Nakonec mu bylo umožněno vrátit se jako technik k letadlům. Po roce 1989 byl rehabilitován.

„A jak jsem pálil, tak jeden kulomet se mi zasekl, totiž ten nábojový pás se mi zasekl. A že je hlaveň rozpálená, to si člověk vůbec neuvědomil. Podařilo se mi to odstranit, ale uvědomil jsem si to, až bylo po všem. Nohy jsem měl roztřepaný, obrovský strach, pot mně tekl po zádech, ale už se nebylo čeho bát.“

Petr Franta, 6.C, praprasynovec S. Mikuly

PÁTRÁNÍ PO OSUDECH SVÝCH PŘEDKŮ

Deník Václava Stárka z I. světové války

Václav Stárek byl můj prapradědeček z tatínkovy strany. Narodil se 23. září 1887 a zemřel 3. dubna 1967 ve věku téměř 80 let. Vypátrala jsem, že bydlel v Hulíně se svou manželkou Františkou. Měli dvě děti (syna Jana a dceru Boženu - moji prababičku). Jeho válečný deník se dědí z generace na generaci a teď ho máme my.

Václav Stárek bojoval v I. světové válce. Naše země tehdy patřila pod Rakousko-Uhersko a válka trvala 4 roky (1914 až 1918). Dědečkovy zápisky jsou z roku 1915. Vybrala jsem pár úryvků z jeho válečného pobytu v Polsku, kde bojoval s Rusy. Některá slova byla psána německy, což bylo tehdy asi běžné. Zarazilo mě, že ženská příjmení byla v deníku uváděna ve tvarech mužských, což bylo také přejato z němčiny - např. manželka byla zapsána jako Františka Stárek.

Úryvky z deníku:

2. dubna 1915, ve městě MYSZKÓW (čti: Myškóv) - *dopoledne volno, odpoledne házíme zákopy. Rus na nás házel granáty a šrapnely (druh dělostřeleckého paliva)...*

6. dubna - *poblíž hřbitova děláme další zákopy, kdež jsme měli hodinu cesty na kvartýry, při které jsme byli přistiženi salvovou střelbou od Rusů, ale nebyl žádný zraněn. Asi o půl sedmé, když jsme se vraceli domů od pracovního oddílu, byl 1 mrtev a 1 zraněn do břicha.*

24. dubna - *očkování proti choleře a tyfusu.*

2. května - *o půl 6 tagvach (budíček), kdež jsme spatřili hned za našimi byty dvě těžká děla 15 cm. Začaly asi o půl 7h střílet. Jeden od nás byl raněn, Gacala do nohy ve dvou místech a 1 mrtev. Po několika střelách Rus ustal. Načež jsme byli očkováni podruhé do levé nohy a odpoledne jsme se šli koupat do DABROWY, při zpáteční cestě jsem zapadl nad kolena do bahna. Po dvou hodinách cesty jsem musel prát a v noci v mokrých kalhotech spat.*

24. května - *poprvé v roce 1915 jsme spali v lese pod širým nebem, dělali jsme v lese až do večera drátěné překážky. Celý den zuřil dosti silný dělostřelecký boj. Byli jsme nuceni se ukrýt. O půl třetí ráno návrat do kvartýru.*

26. května - *odpoledne jsme šli dopředu kácet les, byli jsme vráceni. Měl jsem velkou rýmu a kašel.*

27. května - *ráno jsem pral košili a kalhoty. Na vodu jsme měli asi 3 minuty.*

12. června - *psal jsem Franti psaní, kterým jsem byl příliš dojat.*

15. června - *dělali jsme zase do večera drátěné ploty, pár dělových střel bylo slyšet poblíž. Do dnešního dne bylo zajato od 1. května 390 000 mužů, 300 děl, 750 pušek.*

PÁTRÁNÍ PO OSUDECH SVÝCH PŘEDKŮ

25. června - *u koupání jsem vážil 187 puntů, to jest 83 kg.*

28. června - *o sedmé hodině jsme šli do vsi SOKOLNIKY SUCHÉ (poblíž Waršawy), kde byla polní mše a zpověď. Následující den přijímání.*

29. června - *příchod do města PRZYSUCHA (čti: Přisucha), zde bylo všechno k dostání koupit. Nechal jsem se střihat.*

2. července - *v 6 h dělání zákopů se Židami. Šel jsem do vsi hledat Poláky na práci. O dvanácté hodině jsem přišel se čtyřiceti Poláky a byla menáž (výdej jídla do ešusů). Pak pracovali do večera, každý měl za práci 3 koruny denně.*

22. července - *zůstali jsme na místě na poli spat, v noci před námi silný boj.*

24. července - *v 6 h večer jsme šli dělat drátěné ploty asi 2 hodiny vzdálené od našich bytů. Pršelo. Byla škaredá cesta. Rus přišel mezi nás. K našemu štěstí žádný nepadl od nás. Vrátili jsme se na byty a spali promoklí. Revma mě několikrát vzbudilo.*

27. července - *su nemocen s nohami, nepřítel silně střílí.*

28. července - *v 7 hodin jdu k marod vizitě - revma. Celý den jsem byl doma.*

4. srpna - *ráno jsem odevzdal mundůr a počkal na papíry. Odjezd z Lince do Vídně. Z Vídně v 9h odjezd do Bzence. Příjezd o jedné hodině v noci.*

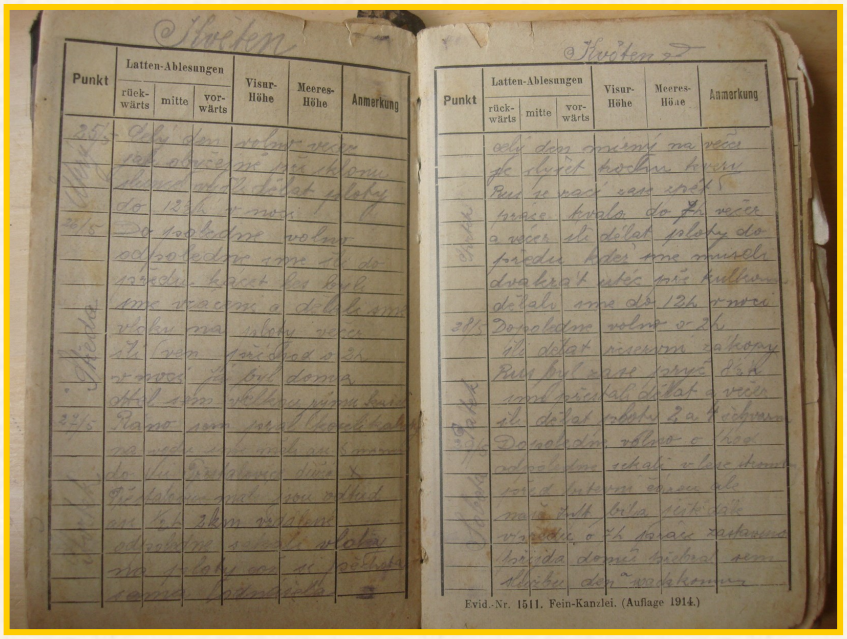

Tereza Hudečková, 6.C

PÁTRÁNÍ PO OSUDECH SVÝCH PŘEDKŮ

František Fornůsek

14. 2. 1900 – 14. 7. 1942 (Mauthausen)

Ve Véskách u školy stojí památník obětem 2. světové války. Jedním ze jmen na něm je jméno mého prapradědečka Františka Fornůska. Poslední z jeho žijících dětí je 95 letý Antonín Fornůsek. Toto jsou vzpomínky na jeho tatínka, kterého jednoho odpoledne roku 1941 odvleklo gestapo, a už se s ním nikdy neviděl. Tehdy bylo Antonínovi 16 let. Prapradědeček byl farmář, pokrokový zemědělec a aktivní místní politik. Byl členem 2. nejsilnější strany předválečné doby, strany Agrární. V obci Vésky zastával funkci náměstka starosty. Doba byla velmi těžká a nastolení protektorátu Čechy a Moravy v čele s R. Heydrichem zavedlo spoustu pravidel a zákazů. Jejich porušení se trestalo, a to velmi tvrdě. Jedním ze zákazů byl i poslech zahraničního vysílání rádia. Rádio v té době neměl každý, byl to luxus. Prapradědeček ho měl a zval své kamarády a sousedy, aby tajně poslouchali novinky ze zahraničí. To byl taky důvod jeho zatčení. Mezi lidmi bylo i hodně těch, kteří udávali policii. Nejprve zatkli pana Němčického, který se pravděpodobně někde zmínil o poslechu rádia, pak pana Staška a nakonec si přišli i pro prapradědečka. Odvezli ho z práce, když vezl řepu do cukrovaru v Napajedlích. Naštěstí jeho děti než přijelo gestapo zpět do domu udělat prohlídku, vyhodily dvě prapradědečkovy myslivecké pušky do jímky, kde jsou podle jeho syna dodnes.

Jinak by to s rodinou dopadlo ještě hůř. Oficiální zprávu o zatčení nikdy praprababička nedostala. Nevěděla, co se s jejím mužem děje nebo kde ho zrovna drží. Z Uherského Hradiště byl převezen do Zlína, později až k státnímu soudu do Brna. V každém z těchto vězení se našel někdo, kdo pronesl moták s informací rodině, například v botách. Tento památník je vzpomínkou i na tyto bezejmenné hrdiny. První dopisy od prapradědečka dostala jeho žena až z Mauthausenu, což byl likvidační koncentrační tábor. Vězni mohli poslat 15 vět v němčině. Prapradědeček zemřel za necelý rok pobytu v tomto lágru. Po válce lidé, kteří nezapomněli na své umučené přátele, udělali sbírku na památník. Toto umělecké dílo vytvořil pan Crla bez nároků na honorář. Je to připomínka na všechny oběti 2. světové války.

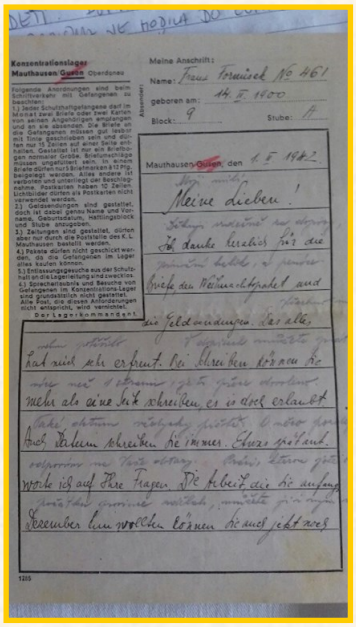

Šimon Malovaný, 6.C

PÁTRÁNÍ PO OSUDECH SVÝCH PŘEDKŮ

Ferdinand Charuza

Můj prapradědeček Ferdinand Charuza se narodil 12.12.1895 v Brumově – Bylnici jako nejstarší ze tří synů. Po dokončení základního vzdělání vystudoval zemědělskou školu. Když začala I. světová válka, bylo mu 19 let. Šel bojovat v řadách rakousko-uherské armády, stal se legionářem a mimo jiné bojoval na území dnešního Chorvatska. Za svou odvahu a statečnost byl vyznamenán několika medailemi (viz foto).

Po návratu z války se začal věnovat tomu, co měl rád a co původně vystudoval – zemědělství. Koupil si v okolí Ostrožské Nové Vsi kousek půdy a začal na něm hospodařit. Postupně dokupoval další půdu, až se z něj stal tzv. kulak. Vlastnil cca. 100 ha půdy, 12 párů koní, krávy a jiná hospodářská zvířata. Zaměstnával na svém statku hodně obyvatel Ostrožské Nové Vsi. Zvláštností bylo, že již v třicátých letech minulého století vlastnil traktor.

Oženil se Elvírou Adamovou a měli spolu dvě děti: dceru Jelenu (moji prababičku) a syna Jiřího. Když v roce 1948 přišel k moci komunistický režim a veškerý soukromý majetek byl znárodněný, prapradědečkovi odebrali všechny jeho statky včetně zvířat a mechanizace a vyhodili ho z domu spolu s celou rodinou. Ubytovali je sousedé v jejichž domě bydleli jako podnájemníci. Z jejich statku komunisti udělali JZD. Dlouho si nemohl najít práci a po nějaké době začal pracovat jako noční hlídač.

Zemřel 5.12.1972, týden před svými 77 narozeninami. Nedožil se převratu, kdy po sametové revoluci v restituci většina jeho majetku byla navrácena naší rodině. Dům, ve kterém původně bydleli, můžete vidět uprostřed Ostrožské Nové Vsi a slouží jako vinotéka.

Luka Dinčić, 6.A

STŘEDOVĚKÝ ŠTÍT RYTÍŘSKÉHO ŘÁDU KŘIŽOVNÍKŮ

Část první

V listopadových dnech minulého roku se konal pro žáky sedmých tříd povinný projekt do dějepisu s názvem Středověké štíty. Jeden z nejpreciznějších štítů vytvořil žák Tomáš Daníček. Jeho velkolepý štít řádu Křižovníků s červenou hvězdou byl z dřevěných prken a téměř jeden a půl metru vysoký. U žáků i pana učitele Kočíře sklidil veliký úspěch.

Panu učiteli se natolik líbil, že ho nafotil a rytířskému řádu Křižovníků zaslal. Z tohoto řádu se poté ozval pan fr. Tomáš Gregůrek,O.Cr., kterého zaslaná fotografie velice potěšila. „Fotografie nás mile překvapila, mně pak, jako rodilému Hradišťákovi a absolventovi ZŠ UNESCO, udělala opravdu velkou radost.“

Píše také, že jako malou odměnu by panu učiteli a našemu žákovi rád zaslal publikaci o jejich řádu, ve které by bylo možno se podrobněji seznámit s našimi dějinami. Dle jeho slov je ale nutné dodat, že i když jejich řád užívá ve svém názvu označení rytířský, nemají doklady o tom, že by se kdy účastnil válek, bojů či jiných šarvátek. Dominantní u nich bylo spíše špitálnictví, tzn. péče o poutníky, chudé, staré a nemocné a obecně všechny na okraji společnosti. Napsal, že pokud bychom plánovali s žáky cestu do Prahy, umožnil by nám prohlédnutí jejich řádového kostela sv. Františka a k němu náležející, běžně nepřístupný prostor kláštera.

Za pozvání mnohokrát děkujeme a určitě bychom rádi této nabídky využili.

Krátký rozhovor s Tomášem Daníčkem:

Tomáši, z jakého materiálu je štít?

Tomáš: *Ze smrkových prken.*

Jak dlouho ti trvalo tento výrobek vytvořit?

Tomáš: *Zhruba týden.*

Jsi na svůj výtvor pyšný?

Tomáš: *Ano, jsem.*

Pomáhal ti někdo s výrobou?

Tomáš: *Ano, pomáhal mi taťka.*

Jak jsi přišel zrovna na štít tohoto řádu?

Tomáš: *Velmi mě zaujal znak řádu a také, že se jedná o český řád.*

Za žáky 7. B Lucie Špalková a Magdalena Hiklová

STŘEDOVĚKÝ ŠTÍT RYTÍŘSKÉHO ŘÁDU KŘIŽOVNÍKŮ

Část druhá

Dne 27. 3. 2019 se naše třída 7. B zúčastnila exkurze do Prahy s doprovodem pana učitele Kočíře a paní učitelky Bajaja Elisové. V ranních hodinách jsme se vydali na cestu vlakem na Hlavní nádraží v Praze. Po příjezdu jsme se vydali na Pražský hrad a do Katedrály sv. Víta. Prošli jsme si nejdůležitější památky a vyslechli jsme si vyprávění pana učitele Kočíře.

Poté jsme se vydali na Karlův most. Zde jsme se setkali s panem fr. Tomášem Gregůrkem,O.Cr., kterého jsme telefonicky kontaktovali, že jsme v Praze. Pan Gregůrek byl naším telefonátem velmi potěšen a přišel nás pozdravit. Zároveň nás vzal na prohlídku do Kostela svatého Františka z Assisi. Dostali jsme se i do lidem nepřístupné části kostela. Pan Gregůrek zavzpomínal na roky, které strávil na Základní škole UNESCO, zavzpomínal také na Uherské Hradiště a Jarošov, odkud pochází. Povyprávěl nám o jejich řádu a v neposlední řadě se také seznámil s Tomášem Daníčkem, autorem štítu. Pro Tomáše se stalo setkání jedinečným zážitkem, na který bude dlouho vzpomínat. Nakonec jsme si s panem Gregůrkem udělali fotografii, každý z nás dostal pohlednici řádu Křižovníků a vypravili jsme se na projížďku lodí po Vltavě.

Tímto panu Gregůrkovi ještě jedenkrát velmi děkujeme za milé a jedinečné setkání :).

Žáci 7.B

ODPOČÍVÁME V RELAXAČNÍ MÍSTNOSTI

Na naší škole vznikla nová relaxační místnost, kterou žáci mohou využívat při ranním nedočkavém čekání na začátek školy a při čekání na odpolední vyučování. Žáci si mohou udělat pohodlí na sedacích pytlích, odpočinout si od učení a využít možnosti, jež jim relaxační místnost nabízí. Žáci si mohou vymalovat antistresové omalovánky, přečíst časopisy, a obohatit se tak o cenné informace, zahrát si deskovou hru. Domů si taktéž mohou půjčit libovolnou knihu z naší knihobudky. Součástí vybavení relaxační místnosti je také interaktivní a magnetická tabule.

Z ŽÁKŮ 8.A SE STALI HERCI ANEB UKAŽME NÁŠ TALENT

V prosinci se na naší škole konalo divadelní představení žáků 8.A O Tristanovi a Isoldě. Příběh vypráví o lásce rytíře Tristana a princezny Isoldy, která má být však provdána za krále Marka. Nápad vzešel z hodiny literární výchovy, kdy žáci byli velmi nadšení při čtení dramatické hry. Nacvičování hry probíhalo ve volných hodinách a žáci se svých rolí zhostili svědomitě – chovali se jako opravdoví herci, vytvořili si originální kostýmy a text se naučili během pár dnů. Hra sklidila velký úspěch nejen ze strany učitelů a vedení školy, ale i od vrstevníků žáků. Hru s žáky nacvičovala asistentka pedagoga z 8.A a paní učitelka českého jazyka.

PRACUJEME NA ŠKOLNÍ ZAHRÁDCE

Žáci šestých tříd v pracovních činnostech pilně pracují na školní zahradě. Součástí nově vzniklé školní zahrady je hmyzí domek, krmítko pro ptáčky, tři boxy na sazení a kompost. Na podzim jsme s žáky zasadili bylinky (mátu, meduňku, medvědí česnek, pažitku) a jahody. Poctivě se o ně staráme, zalíváme je a vytrháváme plevel. Na podzim jsme hrabali listí, tudíž je náš pozemek žáky šestých tříd opečováván. Doufáme, že nám naše zahrádka přinese úrodu.

LITERÁRNÍ VÝCHOVA KREATIVNĚ S 9.A

O tom, že literární výchova může být i zábavná, se přesvědčili žáci 9. A. Protože jsou tito žáci velmi šikovní a kreativní, zvolila jsem dvě činnosti, ve kterých mohli dát prostor své fantazii. Prvně si zkusili vytvořit svůj vlastní kaligram (báseň, jejíž slova jsou uspořádána do obrazce, který vyjadřuje téma básně samotné). Tři nejhezčí práce byly řádně odměněny, aby žáci měli ještě větší motivaci pracovat. O nejpovedenějších kaligramech rozhodli sami žáci formou hlasování.

LITERÁRNÍ VÝCHOVA KREATIVNĚ S 9.A

Druhým úkolem bylo napsat vzkaz vojákům. V deváté třídě se totiž probírá válečná literatura a při čtení ukázky Na západní frontě klid jsem žákům navrhla napsat vzkaz mužům, kteří pro nás obětovali a obětují své životy až dodnes. Myslím, že se úkoly žákům povedly, a proto by měly být zveřejněny ve školním časopise.

Mgr. Petra Koudelníčková

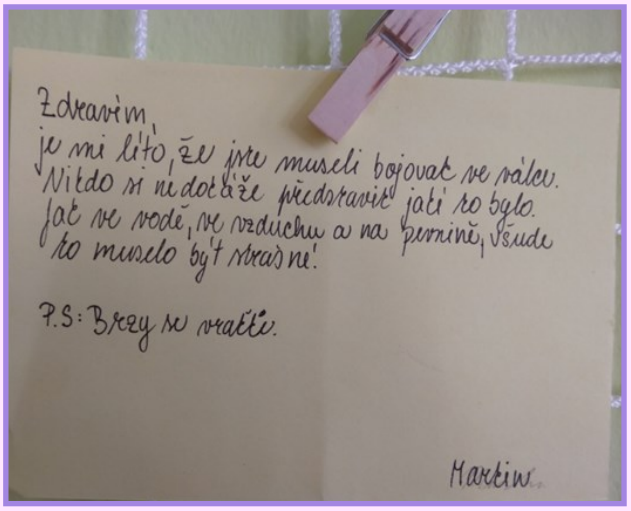

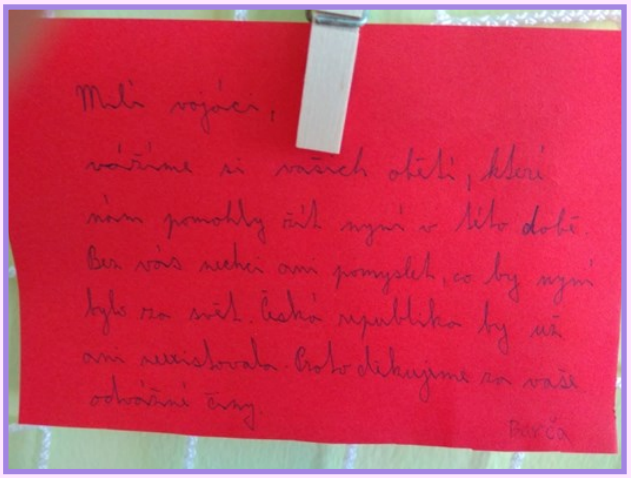

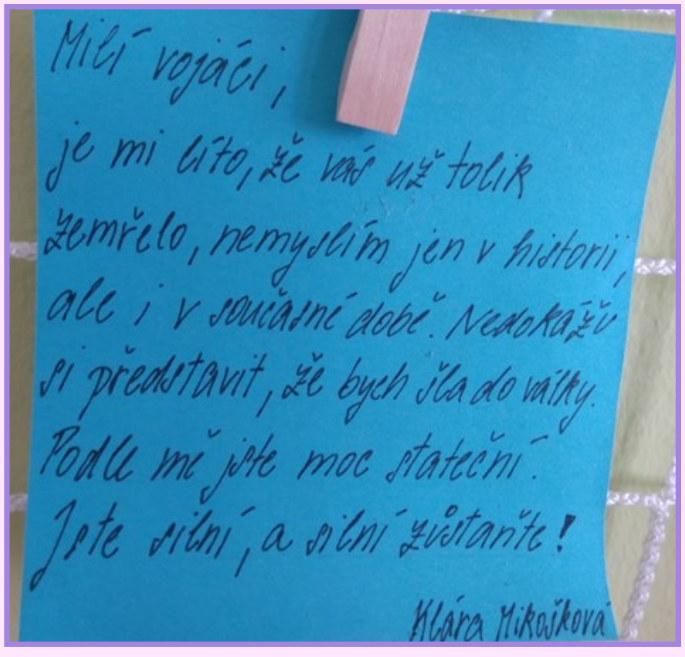

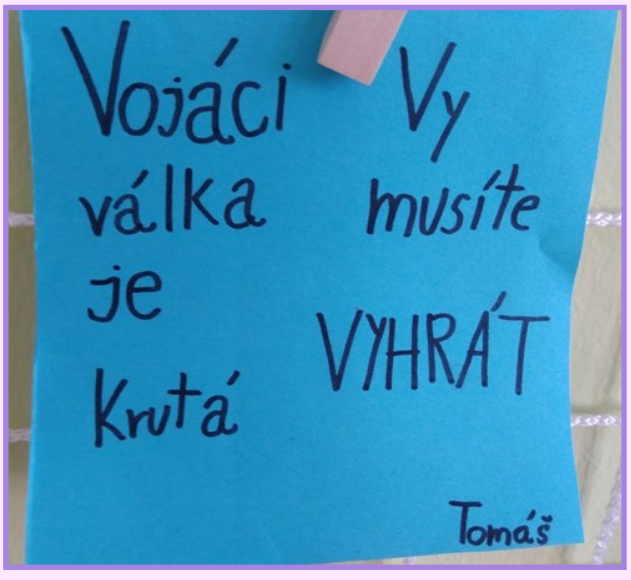

POPIS PRACOVNÍHO POSTUPU ZÁBAVNĚ

Výroba samovonících ponožek

Nejprve si nalijeme do velké misky vodu. Přidáme levandulovou silněvonící vůni a dáme do misky ještě květy levandule. Všechno pořádně promícháme a necháme asi pět minut takto předpřipravenou vůni na ponožky odloženou, aby se květy pěkně rozprostřely po hladině vody a vůně se dostala do vody.

Po asi pěti minutách dáme ponožky do připravené vonné levandulové lázně. Aby ponožkám vůně déle vydržela, tak do vody nalijeme mýdlo nebo pěnu do koupele. Pomalu budeme ponožky namáčet do levandulové lázně s mýdlem a necháme ponožky v levandulové lázni asi dvě až tři hodiny. Mezitím si připravíme místo, kde budeme ponožky sušit.

Místo na usušení ponožek musí splňovat všechna tato pravidla: teplé místo, ale ne úplně horké, ponožky se musí sušit venku a ve stínu. Ponožky poté vytáhneme z lázně a necháme chvíli okapat. Dále je přineseme na měkkém ručníku a začneme se sušením. Jakmile jsou ponožky suché, vložíme je pod oblečení ve skříni nebo pod ručník a necháme je do druhého dne odležet, aby nasály tu pravou vůni!

Zuzana Šuranská, 6. C

Jak zaručeně nezhubnete

Den před vaší dietou si kupte v obchodě hodně čokolád a bílého pečiva s velkým obsahem sacharidů a tuků a také nezapomeňte na pizzu. Čokoládu si schovejte doma pod postel. Hned ráno, jak se vzbudíte, si z pod postele vezměte čokoládu a snězte ji na posezení. Nevstávejte, ale jděte si znovu lehnout tak na dvě hodiny. Jak se probudíte, jděte hned do ledničky a vezměte si pizzu z mražáku. Rozehřejte troubu a počkejte, než bude pizza hotová. Mezitím si vyprázdněte ledničku a snězte všechno, co v ní je. Když už je pizza hotová, snězte ji velmi rychle. Pak si jděte zase lehnout na jednu až dvě hodiny.

Na večeři choďte do restaurací a dejte si zcela určitě něco z masa, třeba žebro nebo kuře. Jezte hodně rychle a zakončete to nějakým dortíkem, nejlepší bude asi čokoládový. Vybírejte dle vlastní chuti.

Přijďte domů a udělejte si velký hrnek pořádně sladkého čaje, sedněte si k televizi. Po dopití čaje si nečistěte zuby a hned si běžte lehnout. Toto určitě zabere, věřte mi. Přiberete opravdu hodně. Opakujte to každý den, dokud vám doktor neřekne, že jste vážně obézní a že v životě nikoho tlustějšího neviděl. Přeji vám hodně zdraví!

Karolína Gálová, 6. C

POPIS PRACOVNÍHO POSTUPU ZÁBAVNĚ

V šestém ročníku se v hodinách slohu probírá popis pracovního postupu. Aby žáky výuka bavila, vždy je potřeba jim práci nějak zpestřit. Místo klasického popisu přípravy jídla nebo výroby ptačí budky jsme zvolili JAK ZARUČENĚ PROPADNOUT Z ČESKÉHO JAZYKA a JAK ZARUČENĚ NEZHUBNETE. Práce se žákům moc povedly!

Jak zaručeně propadnout z českého jazyka

Paní učitelku zásadně zdravíme slovy jako ČUS, ZDAREC, TĚ PÉRO.

Samozřejmostí je tykání, to je jasné. Je vhodné být dobře oblečen a obut. Není tedy špatné občas přijít v plavkách.

Další důležitou věcí je chodit později do vyučování. Samotná příprava na hodinu nesmí zabrat více jen vteřinu. Učební pomůcky není dobré vůbec nosit a řídit se heslem „Kdo nic nemá, nic neztratí!“

Při vyvolání paní učitelkou v hodině, když už do ní dorazíte, je nejlepší ji ignorovat a dál hrát hry na mobilu, případně jíst svačinu, spát. Když už nějakým způsobem vás učitelka donutí k práci v hodině, tak ji mějte hotovou během minuty a na zcela jiné téma a napsanou na toaletním papíře.

Domácí úkoly jsou luxus a přece nemáme tolik času, abyste se takovou hloupostí zabývali. Proto je neplňte vůbec. Naprosto vše vám musí být jedno, pomůže také se všemu vysmívat a použít občas při komunikaci s paní učitelkou sprosté slovo.

Myslím, že při dodržování těchto zásad je zaručeno opakování školního roku nebo rovnou vyhození ze školy!

Sebastian Hanáček, 6. C

Příprava lehké večeře pro vílu

Večeři pro vílu musíme připravit z lehkých surovin. Nejdříve si natrháme okvětní lístky sedmikrásek a pampelišek, které umyjeme v dešťové kapičce a vložíme na meduňkový lístek. Pokapeme jarní mízou, která dodá jídlu šťavnatou a nasládlou chuť. Ohřejeme paprskem ze zapadajícího slunce, ale podáváme až za úplňku.

Pokud není víla dostatečně sytá, připravíme pro ni dezert – ovocné pralinky. V lese nasbíráme měsíční jahůdku, pak borůvku, jednu kuličku z lesní maliny a z ostružiny. Omáčíme je v medu a posypeme pylem ze šípkových růží. K pití jí namícháme levandulový sirup nebo mátový čajík, aby hezky voněla, až bude sbírat dětské zoubky.

Terezie Hudečková, 6. C

JARNÍ KŘÍŽOVKA

1	K				L			E
2						C		
3		E						
4						Ž		L
5					M			
6					E		E			O
7					O			S		
8							Á		I		M

1. Malované vajíčko

2. Opak dne

3. Naše planeta

4. Žije v zemi

5. Má svátek 8.4.

6. Hovorově nešika

7. Velký ořech

8. Chovají se v něm rybky

TAJENKA: Blíží se jaro a jeho první květinou je...

Pozn.: Správné řešení křížovky naleznete na další straně.

Alexandra Kazíková, 4.C

JARNÍ KŘÍŽOVKA

Správné řešení křížovky z předchozí strany:

1	K	R	A	S	L	I	C	E
2				N	O	C		
3	Z	E	M	Ě				
4				Ž	Í	Ž	A	L	A
5				E	M	A			
6				N	E	M	E	H	L	O
7				K	O	K	O	S		
8				A	K	V	Á	R	I	U	M

INZERCE ŠKOLNÍHO ČASOPISU

CHCEŠ SE PODÍLET NA TVORBĚ ŠKOLNÍHO ČASOPISU???

Máš nápad na článek nebo jiný příspěvek do dalšího čísla školního časopisu a chtěl/a bys ho otisknout?

Pokud ano, přines svůj návrh do kabinetu zeměpisu nebo pošli na emailovou adresu silny@zsunesco.cz a určitě se domluvíme :)

J. Silný (šéfredaktor)